

Hospice Duurstede

Bijna net als thuis

Club van 100 wordt Vrienden van Hospice Duurstede

Met ingang van 2014 is de naam Club van 100 veranderd in Vrienden van Hospice Duurstede. Het bestuur heeft hiervoor gekozen omdat deze benaming vriendelijker is en tevens alle donateurs omvat. Donaties van meer of minder dan €100,- moeten immers ook mogelijk zijn. Wij blijven ons met de Vrienden van Hospice Duurstede echter richten op donaties van €100,- per jaar omdat dit ongeveer de kosten zijn van één verblijfsdag in ons hospice. U kunt er dus voor kiezen om lidgagen te financieren.

Uiteraard zou het mooi zijn als deze groep donateurs uitgebreid wordt, hiervoor kan men zich opgeven via het inschrijfformulier dat u via de website kunt downloaden. Ook is het mogelijk om u aan te melden als Vriend van

Hospice Duurstede via secretariaat@hospiceduurstede.nl. Wij hopen op een groot aantal nieuwe aanmeldingen in 2014, zodat we ons ook financieel gesteund weten door de Wijkse gemeenschap.

Gezellige Kerstbijeenkomst

De kerstbijeenkomst op zondagmiddag 22 december was een groot succes. Er was sprake van een grote opkomst en op waardige wijze werd het jaar 2013 afgesloten. Vrijwilligers, coördinatoren, leden van ondersteunende commissies en bestuursleden hadden onder het genot van een hapje en drankje volop gelegenheid met elkaar kennis te maken en van gedachten te wisselen. Er waren ook plechtige momenten zoals het uitreiken van een certificaat aan nieuwe vrijwilligers die op hartelijke wijze welkom werden geheten.

Door de grote betrokkenheid met Hospice Duurstede van alle aanwezigen, was sprake van een hecht verband dat ook goed was waar te nemen. Een fantastische groep mensen die met opoffering van veel vrije tijd zoveel betekenen voor de gasten van Hospice Duurstede die in de terminale fase van hun leven op liefdevolle wijze adequate ondersteuning behoeven. Dank zij de hulp van de vrijwilligers is Hospice Duurstede op de kaart gezet en is zij reeds na één jaar in de Wijkse samenleving niet meer weg te denken.

Met deze organisatie en in het bijzonder de inzet en betrokkenheid van de vrijwilligers, zal Hospice Duurstede ook in het jaar 2014, conform haar doelstelling, een waardevolle bijdrage kunnen leveren in de verlening van palliatieve terminale zorg. Hierop mogen wij zeker vertrouwen. Jaap Remme, voorzitter bestuur Stichting Hospice Duurstede.

Jaap Remme,
voorzitter Stichting Hospice Duurstede.

Meer privacy na verbouwing

Zoals met veel dingen geldt ook voor ons hospice 'Al doende leert men'. Al vanaf het begin hebben we geworsteld met de indeling en inrichting van de woonkamer/keuken van appartement 2.02. De keuze die we gemaakt hebben begin 2013 voor een paneelgordijn als scheiding tussen keuken en woonkamer en het plaatsten van een grote tafel in de woonkamer bleek al snel niet optimaal. Gasten en familie van appartement 2.02 ondervonden een gebrek aan privacy en vrijwilligers hadden erg weinig ruimte wanneer er twee gasten in ons hospice verbleven. Na enkele maanden met de oorspronkelijke inrichting gewerkt te hebben heeft het bestuur besloten toch een vaste wand tussen woonkamer en keuken te plaatsen en appartement 2.02 opnieuw in te richten.

De inrichtingscommissie werd weer bijeen geroepen en plannen werden gemaakt, uiteraard moesten ook de financiën geregeld worden. Wederom zijn we erin geslaagd om de nodige sponsors te vinden. De grootste kostenpost is de wand zelf. Goede contacten van een bestuurslid met het bedrijf Faay Vianen B.V. te Vianen, een bedrijf dat gespecialiseerd is in verplaatsbare wanden, hebben ertoe geleid dat het genoemde bedrijf de wand in zijn geheel heeft geschonken. De overige kosten zijn gefinancierd uit de opbrengst van de Open Tuinendag bij Kasteel Lunenburg.

Voordat de wand geplaatst kon worden, moest er wel een periode komen zonder gasten in ons hospice. Materialen lagen gereed en ons vaste klusteam, Frans van de Tol en Rob Sax, stond in de startblokken. Eind oktober begin november was het zover, in hoog tempo is de wand geplaatst. Daarnaast heeft Sjaan Schreuder de inrichting van de woonkamer en keuken snel ter hand genomen.

Naast de kleine verbouwing werden ook snel wat andere klusjes opgeknapt waaronder het aanbrengen van de brandveilige magneetsluiting op de deur tussen de beide appartementen. Bij deze technische klussen helpt Cees Schipper ons. Alle genoemde personen hebben zoals ook bij de oorspronkelijke inrichting geheel belangeloos hun medewerking verleend.

Na een periode van ruim twee weken zag alles er weer piekfijn uit. In die periode hebben zich gelukkig geen gasten gemeld, maar al snel na de afronding van de verbouwing hebben we weer gasten mogen ontvangen.

De reacties zijn zeer enthousiast. De privacy van gasten en familie is veel beter gewaarborgd en vrijwilligers hebben nu voldoende ruimte ook wanneer er twee gasten zijn. Dit hadden we dus bij de start al moeten doen, maar zoals aan het begin van dit artikel gezegd "Al doende leert men".

Training 'Hartversterking' voor vrijwilligers

Op 1 februari werd de training Hartversterking gegeven door trainster Evi Vermeer in het Revius Lyceum in Wijk bij Duurstede. Evi Vermeer is een professional trainer en coach en heeft een eigen bedrijf: teams@work.

Deze training was een vervolg op de basistraining die we een jaar geleden kregen. Doel was het teamgevoel te verstevigen en te verankeren. Tijdens de training wilden we (weer) helder krijgen waarom we in de Hospice willen werken. Dat doen we door onze uitingen en ons gedrag begreepbaar te maken.

De training van Evi kenmerkt zich door een ludieke aanpak. Ze zorgt ook voor een veilige sfeer waardoor elke deelnemer volop kan meedoen.

Rond de zomer zal Evi een training Communicatie geven. In de maanden oktober en november zal zij leiding geven aan intervisie.

Dertien gasten in 2013

Hospice Duurstede ontving in 2013 dertien gasten. Hun leeftijden liep uiteen van 67 tot 105 jaar. Vijf van hen waren vrouw. De dertiende gast is rond de Kerst opgenomen en heeft de jaarwisseling in de Hospice doorgebracht.

De bezettingsgraad (aantal werkelijke ligdagen =242 gedeeld door de potentiële ligdagen =608) ligt net onder de 40%. De Hospice heeft daarmee zijn toegevoegde waarde voor de Wijkse

samenleving bewezen. Al in de eerste week na de opening in maart konden we de eerste gast ontvangen en verzorgen. In bijgaande grafieken zijn zowel het aantal gasten als de ligdagen per gast en totaal zichtbaar gemaakt. Er is één gast geweest die zeer kort in de hospice heeft verbleven (2 dagen, zie mei), terwijl een gast 46 dagen in de Hospice verbleven heeft. Gemiddeld is een gast 19 dagen verzorgd.

Ben Dik (secretaris)

Interview met Agatha Gravemaker

Een droom

Samen met een groot aantal andere mensen, allen onbekenden zonder gezicht, stond ik aan de oever van een groot water. Het water was rustig, blonk zilverachtig door het zonlicht en scheen eindeloos. Voor ons lag over het water een mooie, slanke brug die ook glom in het zonlicht.

René liep voor ons op die brug.

Wij keken hem na, heel rustig, terwijl hij met verende pas en vol vertrouwen verder liep. Ook de brug leek eindeloos, maar René liep door in het zonlicht en keek niet om. Zo verdween hij langzaam in de verte tot hij een stipje was op die eindeloze brug, maar toch konden we hem steeds zien en bleven rustig achter, terwijl overal licht was en het muisstil was onder al die mensen.

*Hilda Roland
Vriendin van Agatha en René*

Agatha: "We hadden grootse plannen. Lekker veel op pad gaan, weg met de caravan en genieten van het vrije leven. Ook wilde René iets aan vrijwilligerswerk gaan doen. Het liep anders. Vlak voor René met pensioen ging werd bij hem slokdarmkanker geconstateerd.

Aanvankelijk zag er gunstig uit, er leken geen uitzaaiingen te zijn en René werkte na zijn operatie hard aan zijn herstel. Dat herstel kwam er niet. Na een periode van 2 jaar bleek toch dat er uitzaaiingen waren en dat René nog maar maximaal 1 jaar te leven had.

Huisarts en buurtzorg zaten als een lemniscaat () om Agatha en René heen. Oneindige zorg rondom dit leven dat ten einde liep. Het voelde zo goed, we zaten met elkaar op één lijn. René was geen prater. Hij nam het leven zoals het kwam. Natuurlijk vond hij het lastig om onze plannen om te gaan reizen los te laten. Maar bovenal ging René ons voor op deze reis en hield regie over de weg die hij te gaan had.

Op een gegeven moment gaf hij aan dat hij naar een hospice wilde. Van mij hoefde dat niet. Ik had liever gewild dat hij thuis bleef. Ik wilde zijn bed beneden in de woonkamer zetten en hem samen met de buurtzorg verzorgen. Maar hij vond het niets. Hij sliep ontzettend slecht en met een bed beneden zou dat niet gemakkelijker worden. Thuis blijven betekende ook dat de buurtzorg hem moest wassen in de keuken. De gordijnen konden wel dicht, maar het was toch niet fijn. Hij vond ons huis er niet geschikt voor. Daarbij vond hij het ook voor mij te belastend".

Karin van de buurtzorg hield Agatha voor: "probeer je man te volgen, hij moet zijn weg afleggen". Agatha: "Ik zag in dat ik hem niet moest tegenwerken in dit proces. Wie ben ik dat ik

dit zou willen tegenhouden? Hij moest het leven los kunnen laten. Hij moest het fijnste hebben. René was eigenlijk veel verder in dit proces dan ik".

Het moment kwam dat René naar het hospice ging.

Agatha: "Het hospice is dan nog niet van jou. Het is er heel mooi, maar er staan meubels en attributen in die niet van jou zijn en die je ook nooit gekozen zou hebben. Het voelde voor mij niet goed. René hoorde niet in deze kamer. Ik wilde René in de caravan hebben, op een mooi plekje in een bos, in mijn optiek vond ik dat veel beter bij hem passen!

Ik ben terug gegaan naar huis om een koffertje voor hem te gaan pakken. In onze slaapkamer thuis hangt een foto die genomen is op onze trouwdag. Hij wilde graag dat ik die meenam. Ook hebben wij een ingelijste foto van een icoon wat in het klooster van Chevetogne hangt. Jaarlijks kwamen wij op onze route naar Frankrijk langs dit klooster. René hield erg van het koor van de monniken, hun Bijzantijnse gezangen raakten hem erg. We gingen altijd als we er langs kwamen even luisteren naar de vespers. Deze foto van dit icoon wilde hij ook graag in het hospice hebben.

Langzamerhand gingen we ons er thuis voelen. De leesmand van René was daar, mijn laptop, je laat eens een vest achter. Het was mooi om te ontdekken dat je eigen sfeer er toch in komt. Achteraf gezien is de keuze voor het hospice een hele juiste beslissing geweest.

Agatha: "Het hospice is als een warm bad. De vrijwilligers zijn echt heel schattig, er wordt eens koffie gezet, je wordt een beetje verwend. Ik ging elke dag naar hem toe, maar mijn intuïtieve kompas gaf de koers aan waarop ik voer. Als mijn lijf aan gaf dat ik rust nodig had, ging ik naar huis om te slapen en wist dat de vrijwilligers de zorg overnamen. Ik ben in die periode een keer met een vriendin uit eten geweest, de vrijwilligers hebben toen voor René gekookt.

Er is veel gebeurd in die kamer. We waren bezig met zijn laatste levensdagen. Er waren soms intieme gesprekken. Als er iets gebeurde wat we minder prettig vonden, konden we dat in alle openheid met de vrijwilligers en coördinatoren bespreken. We werden heel serieus genomen, er werd met ons meegedacht en gezocht naar oplossingen".

René is na 14 dagen overleden.

Agatha: "De paaskaars werd voor hem aangestoken. Hij is gewassen, aangekleed en in de kist gelegd. Het is een vaste regel in het hospice dat de overledene het hospice pas verlaat als hij gekist is. Tijdens de uitgeleide uit het hospice waren veel vrijwilligers aanwezig. Een van de vrijwilligers heeft gesproken en een gedicht voorgelezen. De vrijwilligers legden een witte roos op de kist. Toen hij het hospice uitgedragen was, heb ik de paaskaars uitgeblazen. Deze rituelen waren heel mooi, ik had dit niet willen missen en heb er veel houvast aan gehad.

10 november Diaconiezondag

Op zondag 10 november werd in alle kerken van de rooms katholieke parochie in de Kromme Rijnstreek een viering gehouden, die in het teken stond van de twee hospices, Hospice Duurstede en Hospice Kromme Rijnstreek in Houten.

Er werd op een bijzondere manier aandacht geschonken aan de manier waarop zoveel vrijwilligers zich inzetten voor de medemens. In elke kerk was een bestuurslid van de beide hospices vertegenwoordigd, die een tekst voorlas en informatie verstrekte over de hospice. Uiteraard bestond de mogelijkheid om achteraf in gesprek te gaan met elkaar, of om zich op te geven als donateur. Aan het eind van de viering werd door een lid van

de parochiële caritas instelling (PCI) aan het bestuurslid een Boek van Hoop overhandigd. Dit is een prachtig boek met verhalen, tekeningen, en gedichten samengesteld door parochianen, zowel kinderen als volwassenen. In elk gastenverblijf ligt een dergelijk boek ter inzage, zodat zowel de gasten als hun naasten hier rustig in kunnen lezen.

De collecteopbrengst van de dienst zal ten goede komen aan de beide hospices en de centrale PCI zal dit bedrag ook nog eens verdubbelen. Tot nu toe is nog niet bekend hoeveel de opbrengst is, dit wordt op een later tijdstip bekend gemaakt. Het is erg fijn te ervaren dat de hospices breed gedragen worden door de gemeenten. Want zonder steun van heel veel mensen kan een hospice niet bestaan.

Sponsordiner georganiseerd door de Lions

Op 8 november werd in de Grote kerk op de Markt voor de 8e keer het jaarlijks Lions diner gehouden. Maar liefst 100 mensen kwamen genieten van het heerlijke tapasdiner, verzorgd door de leden zelf van deze club.

Bijna alle opbrengsten van deze avond komen ten goede aan goede doelen waaronder ook Hospice Duurstede. Hier zijn alle betrokkenen uiteraard heel erg blij mee en er zal dan ook een goede bestemming gevonden worden voor deze bijdrage.

Correspondentie:

Hospice Duurstede
t.a.v het Secretariaat
Gansfortstraat 2.02
3961 CR Wijk bij Duurstede
Telefoon: 0343 - 769120
secretariaat@hospiceduurstede.nl

Alle overige informatie en contactadressen zijn te vinden op de website
www.hospiceduurstede.nl

